

Ο Δανιήλ στα λιοντάρια

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Η ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ

39. Ο Δανιήλ στα λιοντάρια

Ο βασιλιάς Δαρείος διόρισε στο

βασίλειό του εκατόν είκοσι σατράπες, δηλαδή διοικητές. Πάνω από τους διοικητές διόρισε τρεις προέδρους για να τους εποπτεύουν. Ο Δανιήλ ήταν ένας από αυτούς τους τρεις προέδρους. Τόσο πολύ εκτίμησε ο Δαρείος την ικανότητα και τη σοφία του.

Ωστόσο οι άλλοι πρόεδροι και σατράπες τον φθόνησαν. Προσπαθούσαν να τον κατηγορήσουν στο βασιλιά, για να χάσει την εύνοιά του. Αυτό όμως ήταν αδύνατον γιατί ο Δανιήλ ήταν πολύ υπεύθυνος και τίμιος και προσεχτικός στα καθήκοντά του. Βρήκαν όμως έναν τρόπο να τον φέρουν σε δύσκολη θέση. Πρότειναν στο Δαρείο να βγάλει μια διαταγή με την οποία να απαγορεύει σε όλους τους υπηκόους του και στους διοικητές για τριάντα ημέρες να ζητήσουν οτιδήποτε από κάποιον άνθρωπο ή θεό εκτός από τον βασιλιά. Μ' αυτόν τον τρόπο θα έδειχναν τάχα την απόλυτη αφοσίωσή τους στον βασιλιά τους. Αν κάποιος παρέβαινε τη διαταγή, θα ριχνόταν σε λάκκο με πεινασμένα λιοντάρια. Ο Δαρείος δεν κατάλαβε το σχέδιό τους κι έβγαλε τη διαταγή και την υπέγραψε. Από εκείνη τη στιγμή η διαταγή δεν μπορούσε να αλλάξει.

Ο Δανιήλ πληροφορήθηκε τη βασιλική διαταγή, αλλά δεν άλλαξε την ευλαβή

συνήθεια που είχε, να προσεύχεται στον αληθινό Θεό. Άνοιγε το παράθυρό του που έβλεπε προς την Ιερουσαλήμ, γονάτιζε και προσευχόταν δυνατά στον Θεό. Οι άλλοι διοικητές αμέσως τον κατήγγειλαν στον Δαρείο. Εκείνος στεναχωρήθηκε πάρα πολύ. Τότε κατάλαβε ότι είχαν στήσει αυτή την πλεκτάνη μόνο και μόνο για να κατηγορήσουν τον Δανιήλ, τον οποίο ο ίδιος πολύ εκτιμούσε. Ωστόσο η βασιλική διαταγή έπρεπε να εκτελεστεί. Ούτε ο βασιλιάς δεν μπορούσε να την αλλάξει. Έτσι ο Δανιήλ ρίχτηκε στον λάκκο με τα λιοντάρια. Μια πέτρα έκλεισε τον λάκκο και μπήκε η βασιλική σφραγίδα. Ο Δαρείος την ώρα που έριχναν τον Δανιήλ στον λάκκο του είπε συγκλονισμένος: «Ο Θεός σου που πάντα τον λατρεύεις, αυτός μακάρι να σ' ελευθερώσει».

Όλη τη νύχτα ο Δαρείος δεν μπόρεσε να ησυχάσει. Έμεινε ξάγρυπνος, μετανιωμένος γι' αυτό που επέτρεψε να γίνει. Πρωί πρωί έτρεξε στο λάκκο των λιονταριών. Διέταξε να τον ανοίξουν και φώναξε κλαίγοντας: «Δανιήλ, δούλε του αληθινού Θεού, μπόρεσε ο Θεός σου, που μέρα και νύχτα τον λατρεύεις να σε σώσει;». Κι ο Δανιήλ απάντησε από τον βαθύ λάκκο: «Να ζεις αιώνια, βασιλιά μου. Ο Θεός μου έστειλε τον άγγελό του κι έφραξε τα στόματα των λιονταριών και δεν μ' έβλαψαν γιατί είμαι αθώος απέναντι του Θεού κι απέναντί σου και σε καμιά περίπτωση δεν σ' έχω βλάψει».

Ο βασιλιάς χάρηκε πολύ. Έδωσε εντολή αμέσως να ανεβάσουν τον Δανιήλ από τον λάκκο. Πράγματι δεν τον είχαν αγγίξει τα λιοντάρια!

Νέα φοβερότερη διαταγή έδωσε τώρα ο βασιλιάς: Να ρίξουν στο λάκκο τους συκοφάντες του με τα παιδιά και τις γυναίκες τους. Τα λιοντάρια τους κατασπάραξαν πριν καλά-καλά φτάσουν στο βάθος του λάκκου.

Ο βασιλιάς Δαρείος έγραψε τότε και έκανε γνωστή σ' όλους τους υπηκόους του την εξής διαταγή: «Να έχετε πάντα ειρήνη. Εγώ, ο βασιλιάς, διατάζω σ' όλο το βασίλειό μου να τρέμουν οι άνθρωποι και να φοβούνται τον Θεό του Δανιήλ. Αυτός είναι Θεός αιώνιος και αληθινός και η βασιλεία του ποτέ δεν θα τελειώσει. Αυτός κάνει θαύματα στον ουρανό και στη γη. Αυτός ελευθέρωσε τον Δανιήλ από τα λιοντάρια».

Μετά τον Δαρείο βασιλιάς του μεγάλου περσικού κράτους έγινε ο Κύρος. Αυτός έδωσε την άδεια στους Εβραίους να επιστρέψουν στην πατρίδα τους και να εγκατασταθούν εκεί, να πάρουν μαζί τους και όλα τα κλεμμένα σκεύη του Ναού και να οικοδομήσουν πάλι τον Ναό τους. Το διάταγμα του Κύρου προέτρεπε όλους τους υπηκόους του να βοηθήσουν τους Εβραίους με χρήματα, τρόφιμα, ζώα και καθετί χρήσιμο. Πενήντα χιλιάδες Εβραίοι επέστρεψαν στη Γη Χαναάν με αρχηγό τον **Ζοροβάβελ** και αρχιερέα τον Ιησού. Πρώτη τους φροντίδα ήταν να

ανοικοδομήσουν τον μεγάλο Ναό και το τείχος στα Ιεροσόλυμα. Δούλεψαν όλοι μαζί σαν ένας άνθρωπος και τα κατάφεραν μέσα σε σύντομο χρόνο.

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις την αφήγηση του κειμένου

%PD_Daniil%

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

